

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Dorota Krawczyk
Protokolant	stażysta Ewa Pęczek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z powództwa O. C. (1)

przeciwko K. D. (1), S. D.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej K. D. (1) na rzecz powódki O. C. (1) kwotę 81.540zł (osiemdziesiąt jeden tysięcy pięćset czterdzieści złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 lipca 2007 roku do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałej części,
- nakazuje ściągnąć od pozwanej K. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 8.720,20 zł (osiem tysięcy siedemset dwadzieścia złotych dwadzieścia groszy) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa oraz brakującej opłaty od uwzględnionej części powództwa,
- nakazuje ściągnąć od powódki O. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 15.502,58 zł (piętnaście tysięcy pięćset dwa złote pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa oraz brakującej opłaty od oddalonej części powództwa,
- zasądza od powódki O. C. (1) na rzecz pozwanego S. D. kwotę 7.217,00 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- zasądza od powódki O. C. (1) na rzecz pozwanej K. D. (1) kwotę 2.020,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 777/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 maja 2012 roku zawodowy pełnomocnik powódki O. C. (1) wnosił o

- zasądzenie od pozwanych: K. D. (1) i S. D. solidarnie na rzecz powódki O. C. (1) kwoty 81.710,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 04.07.2007r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za usługi polegające na wykonaniu aranżacji wnętrza budynku byłej komendy milicji oraz wnętrza (...), a także za pozostałe prace związane z uruchomieniem centrum (...);

2. zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki O. C. (2) kwoty 144.900,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 04.07.2007 r. do dnia zapłaty tytułem naprawienia szkody wynikającej z naruszenia przez pozwanych autorskich praw majątkowych powódki w wysokości odpowiadającej trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które byłoby należne tytułem udzielenia przez powódkę zgody na korzystanie z jej utworów;

3. zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14.12.2012 roku pozwany S. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości w stosunku do pozwanego S. D. podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej biernej po jego stronie (k. 85-88) oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Ponadto przyłączył się do wszystkich zarzutów pozwanej K. D. (1).

W odpowiedzi na pozew z dnia 14.12.2012 roku pozwana K. D. (1) wносиła o oddalenie powództwa w całości w stosunku do pozwanej K. D. (1) (k. 89-114 i załączniki) oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 18 grudnia pełnomocnik powódki złożył pismo z rozszerzeniem powództwa w zakresie punktu 2 pozwu i wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwoty 163.080,00zł wraz z odsetkami za opóźnienie od 4 lipca 2007 roku do dnia zapłaty tytułem dwukrotności stosownego wynagrodzenia na podstawie art. 79 ust.1 pkt 3 ppkt b) ustawy Prawo autorskie (k. 809).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka prowadziła i prowadzi nadal działalność gospodarczą w zakresie krawiectwa i robienia biżuterii. Rozliczała się książką rozchodów i przychodów.

Powódka ma wykształcenie podstawowe.

(dowód: okoliczności bezsporne, zeznania powódki O. C. (1) k. 326odwrot-329, k. 335 odwrot-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00)

Pozwana K. D. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) od 01.07.2005 roku. Z zawodu jest nauczycielem języka niemieckiego.

(okoliczności bezsporne, wydruk z (...) k. 116)

Pozwany S. D. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) od 20.12.1990 roku. Z zawodu jest inżynierem budownictwa.

(okoliczności bezsporne, wydruk z (...) k. 239-240, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrot-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Pozwany S. D. nie zawierał z powódką O. C. (1) żadnej umowy.

W 2006r. i w 2007r. właścicielami nieruchomości tzw. pałacyku (dawnej komendy policji) i budynku po stołówce były osoby fizyczne K. D. (1) i S. D.. Te dwie nieruchomości łączą się na gruncie, ale mają założone odrębne księgi wieczyste.

W latach 2006 i 2007 pozwany S. D. i jego żona K. D. (1) prowadzili odrębne działalności gospodarcze. Każde z nich rozliczało się samodzielnie z Urzędem Skarbowym. Żona przekazywała pozwanemu S. D., że miała być współpraca jej podmiotu gospodarczego z podmiotem gospodarczym jaki prowadziła powódka O. C. (1). Ani S. D. jako osoba fizyczna ani podmiot gospodarczy - firma prowadzona przez pozwanego nie zawierali żadnych umów z powódką, ani z jej firmą, ani pozwany, ani jego firma nie wypłacali na rzecz powódki, ani na rzecz firmy powódki żadnych pieniędzy. Pozwany nie prowadził żadnych pertraktacji, negocjacji z powódką, ani z jej firmą.

(dowód: zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Wezwaniem z 2 lipca 2007 roku a doręczonym 4 lipca 2007 roku powódka wezwała **K. D. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Usługowa (...) z siedzibą w R.** do zapłaty kwoty 81.710,00zł w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania oraz kwoty 144.900,00zł w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania oraz zaniechania naruszeń autorskich praw osobistych i majątkowych powódki poprzez korzystanie z utworów bez podstawy prawnej w szczególności usunięcia „nośników” tych utworów, rezygnacji z dalszego rozpowszechniania oraz podania do publicznej wiadomości oświadczenia o wskazanej w wezwaniu treści itp.

W wezwaniu wyznaczony został termin 14 dni dla firmy pozwanej na zapłatę.

(dowód: wezwanie k. 17-19, dowód doręczenia k. 754)

Dnia 8 listopada 2007 roku powódka zgłosiła do Prokuratury Rejonowej w Radomsku zarzut podejrzenia popełnienia przestępstwa, że pozwani korzystają z jej dzieła artystycznego. Wobec formułowanych przez powódkę roszczeń oraz zarzutów po zakończeniu współpracy, pozwana K. D. (1) zdecydowała jeszcze w 2007 roku o zmianie nazwy, znaku graficznego oraz strony internetowej S., jak również o wykonaniu nowej aranżacji wejścia głównego oraz recepcji w budynku dawnej komendy. W tym celu pozwana zawarła dwie umowy. Pierwsza umowa zlecenia, w której wynagrodzenie zleceniobiorcy zostało określone na kwotę 15.000 zł netto objęła między innymi projekt logo oraz strony internetowej S., a także szeroko pojęte, długofalowe działania reklamowe i promocyjne. W drugiej umowie, której przedmiotem był projekt aranżacji wejścia głównego oraz pomieszczenia przylegającego w budynku dawnej komendy, wynagrodzenie wykonawcy zostało określone na kwotę 2.000 zł netto. T. Ś. robił nowy projekt wejścia.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania świadka T. Ś. k. 270 minuty 01;57;31-02;08;00)

W dniu 15 maja 2009 roku wpłynął do SR w Radomsku wniosek o zawezwanie do próby ugodowej „w sprawie o zapłatę, zaniechania zakazanych prawem czynności” bez wskazania jakichkolwiek konkretnych żądań. Jako przeciwnicy zostały wskazane **osoby fizyczne K. D. (1) i S. D.** Do tego wniosku załączone zostało w/w wezwanie **do przedsiębiorcy**, podmiotu gospodarczego prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą K. D. (1). Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2009 roku Sąd stwierdził, że do ugody nie doszło.

(dowód: dokumenty zawarte w aktach sprawy SR w Radomsku sygn. akt I Co 686/09 w tym k. 2-4, k.8-10, k.44, k. 169-171 akt sprawy)

Powódka, która prowadziła działalność gospodarczą w zakresie krawiectwa i miała rozszerzyć zakres działalności, aby móc wystawiać pozwanej faktury. Powódka do kwietnia 2007 roku odwlekała zawarcie z pozwaną umowy na piśmie, tłumacząc się trudnościami formalnymi związanymi z rozszerzeniem przedmiotu prowadzonej działalności.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00)

Firma pozwanej K. D. (1) - Firma Usługowa (...) realizowała sporne inwestycje przy ul. (...) w R..

A. S. rozliczała koszty i prognozowała opłacalność firmy.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania świadka A. S. k. 269 minuty 01;17;51-01;33;00, zeznania świadka P. C. k. 270 minuty 01;40;28-01;50;00, zeznania świadka T. M. k. 271 minuty 02;08;23-02;27;00, dokumenty k. 250-261, k. 293)

Firma pozwanej K. D. (1) zaciągnęła kredyt inwestycyjny na realizację kompleksu kosmetyczno-leczniczo-estetycznego zlokalizowanej w R. przy ul. (...).

(dowód: umowa kredytu k. 241-244, zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00)

Firma pozwanej K. D. (1) zawarła umowę o ochronę obiektu zlokalizowanego w R. przy ul. (...).

(dowód: umowa k. 245-249)

Firma pozwanej K. D. (1) zleciła roboty remontowe w budynku dawnej komendy, budynku (...) w R. firmie pozwanego S. D. Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowemu (...) i zapłaciła te remonty.

(dowód: zeznania świadka P. C. k. 270 minuty 01;40;28-01;50;00, zeznania świadka R. A. k. 270 minuty 01;50;43-01;57;00, faktura k. 238, k. 294-299, zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00)

Firma (...) wykonała instalację elektryczną w budynku po byłej metalurgii i w pomieszczeniach gdzie miało być (...). Widywał przy pracach powódkę, dostarczyła ona W. S. oprawy oświetleniowe.

(dowód: zeznania świadka W. S. k. 144-145 minuty 00;09;54-00;21;00)

Na zlecenie pozwanej K. D. (1) C. T. wykonywał meble do pomieszczeń po byłej komendzie w R., listwy podłogowe. Widywał powódkę. Ona tam pracowała.

(dowód: zeznania świadka C. T. k. 266-267 minuty 00;06;09-00;20;00, zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00)

R. W. wykonywał instalację elektryczną w centrum (...) w R. na zlecenie B. D.. Podczas wykonywania prac spotkał powódkę.

(dowód: zeznania świadka R. W. k. 267 minuty 00;20;04-00;26;00)

Firma (...) wykonywała remont budynku po starej komendzie. Burzył ściany, robił wylewki, ścianki gipsowe, malowanie, sufity podwieszane, kładł płytki. Zapłaciła mu K. D. (1). Jego ekipa robiła mozaikę. W centrum (...) układał płytki na podstawie projektu T. M.. Podczas wykonywania prac widywał tam powódkę. Projekt T. M. zatwierdziła pozwana K. D. (1). T. M. widywał powódkę w (...). R. B. robił regał fryzjerski. W żadnym fragmencie robót nie uczestniczyła powódka. Wszystko uzgadniał z K. D. (1).

(dowód: zeznania świadka D. K. (1) k. 267-268 minuty 00;26;13-00;37;30, zeznania świadka T. M. k. 271 minuty 02;08;23-02;27;00, zeznania świadka R. B. k. 271 minuty 02;37;38-02;44;00)

D. K. (1) nadzorował prace remontowe na spornej inwestycji.

(dowód: zeznania powódki O. C. (1) k. 326 odwrót-329, k. 335 odwrót-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00)

W 2007r. M. B. dostał zlecenia na układanie glazury w centrum (...) przy ul. (...) w R.. Pozwana K. D. (1) zapłaciła mu gotówką. Powódka niczego nie zlecała M. B.. W centrum (...) widywał powódkę O. C. (1) codziennie.

(dowód: zeznania świadka M. B. k. 267-268 minuty 00;37;54-00;46;00)

Świadek D. K. (2) dla pozwanej K. D. (1) wykonywał meble, zabudowy meblowe, wykończenie lokalu pod (...) w R.. To zlecenie zaproponowała mu pozwana. Przedstawiła mu swoje oczekiwania i tak to zostało zrealizowane. K. D. wyznaczyła powódkę O. C. do kontaktu ze świadkiem D. K. (2). Nikt nie dał D. K. (2) gotowych szkiców mebli ani ich rozmieszczenia.

(dowód: zeznania świadka D. K. (2) k. 309 – 310)

Firma pozwanej K. D. (1) zawarła z firmą powódki umowę związaną z potrzebą zagospodarowania budynków po dawnych zakładach metalurgii (...). Budynek, w którym uprzednio mieściła się siedziba komendy Policji został

przeznaczony pod tzw. powierzchnie biurowe, natomiast w niewielkim budynku dawnej stołówki miało powstać Centrum Kosmetyczne - S. (gabinet kosmetyczny, gabinet fryzjerski oraz salka fitness).

Powódka i pozwana pozostawały w stosunkach koleżeńsko - sąsiedzkich. Pozwana była również klientką powódki w zakresie prowadzonej przez powódkę działalności krawieckiej.

Powódka często miała problemy finansowe i wielokrotnie pożyczała pieniądze od pozwanej K. D. (1), były to duże kwoty po 700zł, po 800zł. Pożyczenie przez powódkę pieniędzy od K. D. (1), szczególnie na spłatę raty kredytu na dom, miało miejsce notorycznie.

W tych okolicznościach, mając na względzie trudną sytuację finansową powódki, pozwana chciała pomóc powódce finansowo i przystępując do przygotowania budynku dawnej komendy pod wynajem (remont recepcji, głównego wejścia oraz holu), zaproponowała powódce, aby ta pomogła jej w organizacji oraz koordynowaniu prac poszczególnych ekip biorących udział w remoncie, a także w wykonaniu drobnych prac wykończeniowych oraz w wyborze wystroju i wyposażenia. Powódka przystała na tę propozycję.

Powódka i pozwana K. D. (1) zawarły umowę w formie ustnej. Umowa początkowo dotyczyła budynku dawnej komendy. Prace w recepcji oraz holach, w których organizacji oraz wykonaniu uczestniczyła powódka były prowadzone od kwietnia do czerwca 2006 r., przy czym czynności zlecone powódce przez pozwaną w tym budynku, powódka wykonała, przy udziale pozwanej oraz innych osób, w ciągu kilku dni. Nadto, powódka odbyła w tym okresie kilka podróży, w tym wyjazdy z pozwaną do W. oraz do B. celem zapoznania się z ofertami mebli oraz innych elementów wyposażenia oraz złożenia zamówień na towary wybrane przez pozwaną.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Strony umówiły się, że za wszelkie czynności podjęte przez powódkę w związku z przygotowaniem recepcji, wejścia głównego oraz holu dawnej komendy policji w R. na potrzeby działalności w zakresie wynajmu lokali użytkowych powódka otrzyma wynagrodzenie w kwocie około 5.700 zł, z czego 2.700 zł stanowiło kwotę niezwróconej przez powódkę pożyczki udzielonej jej przez pozwaną, a około 3.000 zł pozwana K. D. (1) wypłaciła powódce w gotówce.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Pozwana K. D. (1) zaproponowała powódce współpracę przy urządzaniu Centrum Kosmetycznego - w budynku dawnej stołówki. Powódka przyjęła propozycję współpracy. W dalszym ciągu umowa pomiędzy stronami miała formę ustną.

Strony ustaliły, że powódka będzie otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2.000zł miesięcznie. W przyszłości, po zakończeniu prac wykończeniowych, strony rozważały możliwość podjęcia się przez powódkę czynności menadżera Centrum Kosmetycznego - S. z wynagrodzeniem w kwocie 4.000 zł, były rozmowy na ten temat. Wobec poczynionych ustaleń, w okresie od sierpnia 2006 r. do marca 2007 r., pozwana K. D. (1) wypłacała powódce po 2.000zł miesięcznie. W miesiącu kwietniu 2007 roku kiedy (...) zaczęło działać powódka otrzymała od pozwanej K. D. (1) wynagrodzenie w kwocie 4.000zł.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania A. S. k. 269 minuty 01;17;51-01;33;00, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Powódka otrzymywała za wykonane prace po 2.000 zł wynagrodzenia miesięcznie od września 2006 roku do marca 2007 roku. W kwietniu dostała wynagrodzenie w kwocie 4.000zł.

(dowód: zeznania świadka D. C. k. 268 minuty 00;47;57-00;54;00 świadka D. P. (1) k. 268-269 minuty 00;54;53-01;11;00, zeznania świadka A. S. k. 269 minuty 01;17;51-01;33;00, zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329

odwrot-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrot-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Pozwana K. D. (1) przekazywała powódce O. C. (1) kwoty po 2.000 złotych kilka razy, łącznie około 20.000 złotych.

(dowód: zeznania powódki O. C. (1) k. 326 odwrot-329, k. 335 odwrot-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00, zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrot-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00,)

Kwoty po 2.000 zł. miesięcznie które powódka otrzymywała za nadzór i pomoc przy urządzaniu gabinetu (...) były adekwatne do nakładu jej pracy i porównywalnych wynagrodzeń dla inżynierów i majstrów na budowie.

(dowód: zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrot-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Powódka wykonywała prace w obiekcie po starej komendzie, w (...). Wykonała aranżację, wystrój wnętrza, wejście, barek. Część prac wykonywała sama, inne nadzorowała. Zaprojektowała ślimaka, stół, ściany w akwarium, meble, doniczki, oświetlenie, były to odręczne rysunki wykonane ołówkiem. Wykonała „płaskorzeźby”. Mozaikę wykonał M. B..

(dowód: zeznania świadka D. P. (2) k. 145-146 minuty 00;21;05-00;49;00)

Powódka pracowała u pozwanej. Powódka zaproponowała pracę na stanowisku kosmetyczki E. W. u pozwanej K. D. (1).

(dowód: zeznania świadka E. W. k. 271 minuty 02;27;47-02;37;30)

Powódka nie włożyła w w/w prace żadnych swoich pieniędzy. Dokonywała zakupu materiałów z pieniędzy K. D. (1). Powódka zamawiała różne towary, oświetlenie, sprzęty w porozumieniu z pozwaną. Za wszystko płaciła pozwana. Powódka za wydatki miała zwracane pieniądze na bieżąco.

(dowód: zeznania świadka W. Ż. k. 146-147 minuty 00;49;01-01;04;14, zeznania świadka D. P. (1) k. 268-269 minuty 00;54;53-01;11;00)

Powódka negocjowała warunki zakupu sprzętu z firmą (...), który to sprzęt kupiła pozwana K. D. (1) i za niego zapłaciła. 3 razy widział się świadek M. F.- przedstawiciel handlowy firmy (...) z K. D. (1). Powódka i pozwana były na miejscu kiedy było szkolenie jak obsługiwać sprzęt.

(dowód: zeznania świadka M. F. k. 308 odwrot-309)

Powódka miała udział w tworzeniu strony internetowej salonu (...). Powódka uczestniczyła w procesie zakupu sprzętu i elementów wyposażenia do salonu (...), pozyskiwaniu pracowników, spotykała się z potencjalnymi pracownikami, nawiązywała kontakty z fryzjerem, kosmetyczką, trenerem fitness. Po otwarciu (...) powódka miała pełnić te same obowiązki i przez okres miesiąca je pełniła.

Pozwani korzystali z pracy twórczej powódki w pałacyku przez ok. 1,5 roku i w (...) przez ok. 7, 8 miesięcy.

Umowę dotyczącą swojej pracy jako menadżer miała podpisać z K. D. (1).

W 2006r. i 2007r. prace remontowe wykonywali pracownicy pozwanego S. D.. Na budowie pracował pan K.. Był on kierownikiem budowy. Nadzorował pracowników i prace, które wykonywali.

Sytuacja materialna powódki jest bez zmian. Robi biżuterię i zarabia 2.000-3.000 złotych miesięcznie.

(dowód: zeznania powódki O. C. (1) k. 326 odwrot-329, k. 335 odwrot-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00)

Obietnice składane przez pozwaną dotyczyły tego, że powódka miała być menadżerem (...) przy ul. (...) w R..

(dowód: zeznania świadka M. C. (1) k. 147 minuty 01;04;15-01;13;00)

Firma (...) sporządziła w całości wniosek o dotacje unijną oraz biznes plan jako profesjonalista, za co dostała wynagrodzenie, co jest potwierdzone dokumentem w postaci umowy i faktury, a powódka była jedynie wskazana jako osoba do kontaktu.

(dowód: zeznania świadka M. C. (2) k. 147 minuty 01;13;19-01;22;, umowa o dzieło nr 1/08/2006, umowa o dzieło nr 2/08/2006, faktura VAT nr (...), faktura VAT nr (...) (segregator, koszulka nr 4)

Powódka O. C. (1) nie posiada wykształcenia zawodowego w dziedzinie sztuk projektowych, w której wykonała sporne prace.

W rozumieniu obowiązujących norm prawnych określających kierunek malarstwo z obszaru sztuki piękne - certyfikat ukończenia szkolenia w zakresie technik dekoratorskich i zastosowania systemu F. D. zorganizowanego w 2005 roku przez D. Krecji i (...) firmy (...) nie jest potwierdzeniem kwalifikacji artystycznych w tym kierunku i tej dziedzinie.

Kurs dotyczył branżowych umiejętności posługiwania się produktem firmy (...) a nie był kursem malarstwa artystycznego (nawet w ograniczonym zakresie - np. dającym częściowe kompetencje wymaganego dla kierunku malarstwo).

Podsumowując nie jest to jak zostało podane w pozwie certyfikat ukończenia kursu malarstwa artystycznego - oznacza to, iż zbudowana na tej podstawie teza o posiadanych przez powódkę kompetencjach artystycznych jest nieprawdziwa.

Braki w wykształceniu powódki zaowocowały wieloma błędami - najważniejsze dwa z nich to:

- nie powstała profesjonalna dokumentacja wykonawcza. Koncepcja jest skromna, ułomna i fragmentaryczna - w sposobie podania.
- brak dokumentacji technicznej, której nigdy nie było.

Sama jakość wykonanych elementów wnętrzarskich pozostawia wiele do życzenia. Widać nieznaną zasad kompozycji oraz brak wiedzy ogólnej z dziedziny. Szczególnie tragiczny jest "relief" - w rzeczywistości bardziej malarstwo ścienne. Dzieło to - "obraz" razi nieudolnością i brakiem podstawowego warsztatu malarskiego.

Aspekt twórczy całości - dzieła te są twórcze jak każde dzieło powstające w wyniku ludzkiej pracy. Osobnym problemem pozostaje osąd czy są oryginalne i wybitne?

Oryginalne (w pewnym sensie tak - gdyż noszą piętno swoistej naiwności). Nasuwa się porównanie do sztuki prymitywnej i ludowej. Nie są to cechy jakkolwiek przystające do sztuki współczesnej.

Stąd też nie są to dzieła wybitne. Powstały jako twory utrzymane w obowiązującej w czasie ich tworzenia stylistyce. Pomysły nie są odkrywcze.

Dzisiaj trudno autorytarnie stwierdzić co powódka wymyśliła sama i gdzie, a co podpatrzyła i w jakim stopniu dokonała przeróbek. Można założyć, że nawet jeśli nastąpiła swego rodzaju kompilacja pomysłów i rozwiązań z różnych źródeł do jednego obiektu lub jednego wnętrza, to podobnie jak w przypadku aranżacji - wnętrza gotowymi meblami i elementami wnętrzarskimi i tak powstało dzieło autorskie.

Bo należy przyjąć zasadę, iż ostateczny kształt wnętrza (z jego wyglądem, funkcją i klimatem) nie powstałby bez udziału twórcy - powódki.

W tym znaczeniu - powódka O. C. (1) jest twórcą, a ta większość jej dzieł, które zostały należycie udokumentowane i w pełni ocenione są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze.

Oceniając wartość estetyczną i stylistyczną to dzieła te należy ocenić - jako zaledwie dopuszczalne (i to warunkowo) w rozumieniu sztuki projektowania wnętrz.

Przejaw działalności twórczej powódki o indywidualnym charakterze w pierwszym projekcie stanowią: projekty lamp, elementy dekoracyjne w balustradzie, meble z blatami z malowanych płyt chodnikowych, obraz nazywany błędnie przez powódkę „reliefem”, metryka K. jest dziełem twórczym jako element składowy całościowej realizacji wnętrza, a w drugim projekcie: dobór techniki wykończenia ścian (w dokumentacji znajdują się zdjęcia mozaikowych rybek), decyzja aranżacyjna dotycząca projektu lady recepcyjnej i witryny wystawowej nosi cechy twórcze, ceramiczny stół do masażu oraz ślimakowa kabina prysznicowa.

Należy różnić projekt mebla od samego mebla, czyli dzieło od jego nośnika np. to projekt krzesła jest dziełem, a nie krzesło, krzesło jest nośnikiem. W tej części w jakiej mebel jest nośnikiem dzieła jest utworem.

Jeżeli w toku projektowania powstaje dokumentacja graficzna i opisowa oraz protokół zdawczo-odbiorczy i na wszystkich etapach opatrywane są one podpisami stron nie ma wtedy wątpliwości jak przebiegał proces projektowy. Jakość samego rysunku lub opisu projektowego ma znaczenie.

(dowód: opinia biegłego sądowego dr hab. P. S. (1) k. 393-406, zdjęcia k. 424-456, k. 462-477, uzupełniająca opinia biegłego dr hab. P. S. (1) k. 486-499, uzupełniająca opinia biegłego dr hab. P. S. (1) k. 519-526, ustne wyjaśnienie opinii biegłego dr hab. P. S. (1) k. 604-608)

Wg. opinii biegłego P. S. (1) prace następujące wykonane przez O. C. (1) stanowią przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze: Projekt pierwszy - aranżacja wnętrz „Pałacyk przy fabrycznej” (...) między innymi obejmował: 3.1.1. Dobór oświetlenia; - są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.2. Wykończenie podłóg, schodów, balustrady; - jedynie elementy dekoracyjne w balustradzie wykonane z użyciem syntetycznego bursztynu noszą cechy twórcze i są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.3. Dobór kolorystyczny; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.4. Dobór mebli oraz innych elementów wyposażenia; - meble o konstrukcji ramowej z blatami wpuszczanymi z malowanych płyt chodnikowych. Najbardziej twórczy z wykonanych elementów (...). 3.1.5. Dobór techniki wykończenia ścian; - Jest przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.6. Renowację starych drewnianych drzwi; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.7. Indywidualny projekt lamp oświetleniowych; - są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.8. Indywidualny projekt balustrady z panelami z malowanego szkła; - są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.9. Indywidualny projekt reliefów w recepcji i na ścianie głównej holu; - Jest przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.10. Indywidualny projekt tablicy informacyjnej; - jedynie decyzja aranżacyjna nosi cechy twórcze. 3.1.11. Indywidualny projekt metryki budynku - jest dziełem twórczym tylko jako element składowy realizacji wnętrza. 3.2. Projekt drugi - aranżacja wnętrz, projekt mebli i przedmiotów użytkowych w Centrum (...) (...) 3.1.1. Dobór oświetlenia; - zamieszczona dokumentacja wskazuje na nietwórczy charakter realizacji. 3.1.2. Wykończenie podłóg; - zamieszczona dokumentacja wskazuje na nietwórczy charakter realizacji. 3.1.3. Dobór kolorystyczny; - zamieszczona dokumentacja wskazuje na nietwórczy charakter realizacji. 3.1.4. Dobór mebli oraz innych elementów wyposażenia; - jedynie decyzja aranżacyjna - nosi cechy twórcze. 3.1.5. Dobór technik wykończenia ścian; - Trudny do ustalenia z powodu jakości materiału dowodowego. 3.1.6. Projekt oświetlenia; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. Ponadto projekty mebli i przedmiotów użytkowych w aranżacji: 3.1.7. Projekt konsoli fryzjerskiej niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.8. Projekt lady recepcyjnej i witryny wystawowej; - jedynie decyzja aranżacyjna - nosi cechy twórcze. 3.1.9. Projekt umeblowania szatni; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.10. ceramiczny stół do masażu oraz ślimakowa kabina prysznicowa; - Są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.11. Dekoracje ścienne, reliefy. - Trudny do ustalenia z powodu jakości materiału dowodowego. (...) - powódka O. C. (1) jest twórcą, a ta większość jej dzieł, które zostały należycie udokumentowane i w pełni ocenione (dokładnie są wyszczególnione w pkt.4. Konkluzji) są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze." (k. 393-406).

Biegły z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej P. S. (2) podkreślił, iż przy rozstrzygnięciu kwestii, czy dzieło stanowi utwór w rozumieniu ustawy i podlega ochronie przewidzianej w ustawie niezbędne jest posiłkowanie się dorobkiem piśmiennictwa na temat prawa autorskiego oraz orzecznictwem sądowym, w szczególności Sądu Najwyższego. Przykładowo zgodnie wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1965 r II CR 834/52 - prawo autorskie chroni każde dzieło o cechach osobistej twórczości, bez względu na jego wartość, także wówczas, gdy stworzono je do celów praktycznych, pod warunkiem jednak, że elementy twórcze będą widoczne co najmniej w jego formie, choćby w minimalnym stopniu. Jeżeli chodzi o twórcę utworu (dzieła), to w rozumieniu ustawy jest to osoba fizyczna, której bezpośredni wysiłek intelektualny doprowadził do powstania utworu, będącego projekcją jej wyobraźni, a twórczość polega na ustalonej w zdanej do postrzegania przez osoby trzecie projekcji własnej wizji składającej się na ujęcie tego, co jest przedstawione w utworze.

Projekty: Projekt pierwszy - aranżacja wnętrza „Pałacyk przy fabrycznej” i Projekt drugi - aranżacja wnętrza, projekt mebli i przedmiotów użytkowych w Centrum (...) spełniają łącznie takie cechy, jak: stanowią rezultat pracy człowieka, powstały w wyniku działalności twórczej, posiadają indywidualny charakter i w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 ustawy stanowią dwa utwory, który podlega ochronie przewidzianej przez prawo autorskie.

Wynagrodzenie, jakie otrzymałaby autor (powódka), gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia, powinno wynieść: za dokonanie utworu oraz przeniesienie praw autorskich do utworu: „Pałacyk przy fabrycznej” dokonanie utworu 15.800,00zł, za przeniesienie autorskich praw majątkowych do tego utworu jednokrotność 15.800,00zł, co daje łączne wynagrodzenie w wysokości: 31.600,00zł. Natomiast za projekt Centrum (...) dokonanie utworu 24 970,00 zł + za przeniesienie autorskich praw majątkowych do tego utworu 24 970,00zł, co daje łączne wynagrodzenie w wysokości: 49.940,00zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego P. S. (2) k. 712-726, opinia uzupełniająca biegłego sądowego P. S. (2) k. 770-774 (k. 759-763))

W ramach przygotowań do otwarcia S., powódka odbyła szereg podróży w towarzystwie pozwanej, podczas których miała możliwość przyjrzeć się innym obiektom na terenie Polski. Koszty dojazdu oraz pobytu powódki w poszczególnych ośrodkach (...) ponosiła w całości pozwana. Pozwana pokrywała również koszty dokształcania powódki, polegającego w szczególności na uczestnictwie w dwudniowym Międzynarodowym Kongresie Kosmetycznym (...) S. oraz w sesji szkoleniowej „Psychologia i marketing”, a także na odbyciu szkoleń z zakresu makijażu permanentnego oraz profilaktyki zakażeń. Łączny koszt dokształcania powódki, nie licząc również opłaconych przez pozwaną, noclegów, wyniósł ponad 3.000 zł.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, dyplom uczestnictwa w Międzynarodowym Kongresie Kosmetycznym, faktura VAT nr (...) z tytułu uczestnictwa w kongresie, faktura VAT nr (...) z tytułu pobytu w Hotel- (...) w K., faktura VAT nr (...) z tytułu szkolenia z zakresu profilaktyki zakażeń, faktura VAT nr (...) z tytułu szkolenia z makijażu permanentnego (segregator, koszulka nr 1))

Pozwana, z myślą o wykonywaniu przez powódkę w przyszłości w nowo otwartym gabinecie kosmetycznym zabiegów makijażu permanentnego, zakupiła również specjalistyczny sprzęt za kwotę ponad 7.500 zł.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, faktura VAT nr (...) (segregator, koszulka nr 2))

W okresie wykonywania przez powódkę usług na rzecz pozwanej, strony prowadziły rozmowy odnośnie możliwości podjęcia się przez powódkę czynności menadżerskich Centrum Kosmetycznego - (...). Pozwana rozważała propozycję przyznania powódce wynagrodzenia w kwocie 4.000 zł miesięcznie oraz dodatkowo 20-procentowego udziału w zyskach (...). Ostatecznie na początku kwietnia 2007 r. pozwana przedłożyła powódce projekt umowy, w którym nie uwzględniono udziału powódki w zysku, a wynagrodzenie miesięczne powódki zostało określone na kwotę 4660 zł brutto. Propozycja 20-procentowego udziału w zyskach (...) została na tym etapie zakwestionowana przez

księgowych. (...) były zdania, że udział w zyskach (...) może zostać przyznany powódce dopiero po kilku miesiącach działalności (...), kiedy to zaistnieje możliwość jego wyodrębnienia z zysków pochodzących z pozostałych działalności prowadzonych przez pozwaną.

Pozwana K. D. (1) nie proponowała powódce zawarcia spółki.

(dowód: projekt umowy o współpracy k. 159-163, projekt umowy o współpracy z dnia 2 kwietnia 2007 r. (segregator, koszulka nr 3), zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania świadka D. P. (1) k. 268-269 minuty 00;54;53-01;11;00)

Centrum Kosmetyczne rozpoczęło działalność w połowie kwietnia 2007 roku. Powódka przez blisko miesiąc zwlekała z podpisaniem projektu umowy o współpracy przedłożonego jej przez pozwaną, wykonując jednocześnie na obiekcie obowiązki kierownika oraz zabiegi makijażu permanentnego. Gdy powódka po raz kolejny odmówiła podpisania umowy o współpracy, pozwana zdecydowała o zakończeniu współpracy z powódką.

(dowód: zeznania pozwanej K. D. (1) k. 329 odwrót-333, k. 812 minuty 01;28;32-01;49;00, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00, zeznania świadka D. P. (1) k. 268-269 minuty 00;54;53-01;11;00)

Powódka nie podpisała projektu umowy o współpracy przedłożonego jej przez pozwaną, bowiem jej zdaniem był dla niej niekorzystny. Współpraca zakończyła się w kwietniu 2007 roku. Prace wykonywane przez powódkę trwały od marca 2006r. do końca kwietnia 2007r.

(dowód: zeznania powódki O. C. (1) k. 326 odwrót-329, k. 335 odwrót-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00)

Powódka i pozwana nie były zadowolone z rozstania. Zaczęły się smsy wysyłane do pozwanej bądź do pracowników pozwanego przysyłane przez jakieś osoby. Pozwany dostał 2 listy od powódki. Zdecydował wówczas, żeby się spotkać z powódką, żeby pewne rzeczy sobie wyjaśnić. Doszło do dwóch spotkań. Pozwanej K. D. (1) przy tym nie było. Powiedział, że jeżeli powódka nie podpisze umowy to współpraca nie będzie z nią możliwa. Powódka powiedziała że jeżeli nie będzie współpracy to będziemy musieli się liczyć z dużymi konsekwencjami. Powódka powiedziała, że zrobi wszystko, żeby zniszczyć pozwanego. Powiedział powódce, że nie powinna mieć pretensji do niego, bo z nim niczego nie ustalała, na co powódka powiedziała, że pozwana nie jest dla niej przeciwnikiem, bo to będzie mało medialne. Zaczęły się „napaści” na pozwanym ze strony prasy, sprawy dla reportera, później była sprawa w Prokuraturze. Było złożone doniesienie, Prokuratura umorzyła postępowanie. Powódka złożyła zażalenie na decyzję prokuratora. Sąd nie dopatrzył żadnych uchybień.

(dowód: zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Pozwany S. D. złożył powódce propozycję zapłaty 20.000 złotych „dla świętego spokoju”.

(dowód: zeznania powódki O. C. (1) k. 326 odwrót-329, k. 335 odwrót-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00, zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

W 2007r. małżonkowie C.: świadek D. C. i powódka – żona świadka O. C. (1) mieli zaciągnięty kredyt na budowę domu i mają go do chwili obecnej. Powódka w tamtym czasie gdzieś indziej nie pracowała.

(dowód: zeznania świadka D. C. k. 268 minuty 00;47;57-00;54;00, zeznania powódki O. C. (1) k. 326 odwrót-329, k. 335 odwrót-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00)

Powódka zwróciła się do pozwanego S. D. o znalezienie pracy dla jej męża na co się zgodził i zatrudnił męża powódki w 2007r. i pracuje on u pozwanego do chwili obecnej.

(dowód: zeznania pozwanego S. D. k. 333 odwrót-336, k. 812-813 minuty 01;49;22-02;00;00)

Powódka O. C. (1) obecnie robi biżuterię i zarabia 2.000-3.000 złotych miesięcznie.

(dowód: zeznania powódki O. C. (1) k. 326odwrot-329, k. 335 odwrot-336, k. 811-812 minuty 00;45;03-01;27;00)

Sąd okręgowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. P. (2), co do twierdzeń, że powódka z pozwaną miały założyć spółkę „dotyczącą otwarcia (...), a powódka miałaby otrzymywać 20% zysku i wynagrodzenie menadżerskie 4.500zł. Zeznania te nie zostały poparte żadnymi innymi wiarygodnymi dowodami, świadek nie wskazał jaką formę prawną miałaby mieć ta rzekoma spółka, na czym miałaby polegać.

Z zeznań córki powódki M. C. (1) wynika, że pozwana składała obietnice, że powódka będzie menadżerem.

Z zeznań pozwanej wynika, że były rozmowy na temat dalszej współpracy, ale powódka nie zgodziła się na zaproponowane warunki. Pozwana K. D. (1) jako właściciel firmy, inwestor miała prawo proponować swoje warunki, nigdy nie było mowy o spółce tylko o współpracy dwóch podmiotów gospodarczych.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki co do twierdzeń, że sporządziła wniosek o dotację unijną, bowiem jak wynika z zeznań świadka M. C. (2), zeznań pozwanej to firma (...) sporządziła w całości wniosek o dotację oraz biznes plan jako profesjonalista, za co dostała wynagrodzenie, co jest potwierdzone dokumentem w postaci faktury, a powódka była jedynie wskazana jako osoba do kontaktu.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki oraz świadka M. C. (1) co do twierdzeń, że powódka za pracę wykonywaną na rzecz pozwanej przy remoncie budynku po byłej komendzie i stołówce nie dostała wynagrodzenia, bowiem są sprzeczne z zeznaniami pozwanych, świadka D. C. – męża powódki, świadka A. S.. Mąż powódki D. C. zeznał, że powódka otrzymywała wynagrodzenie. Sama powódka zeznała, że otrzymywała kilka razy po 2.000zł łącznie otrzymała **około 20.000zł**. Z zeznań pozwanej K. D. (1) wynika, że powódka za pracę przy remoncie pomieszczeń po byłej komandzie łącznie otrzymała około 5.700zł, przy czym 3.000zł zostało powódce wypłacone w gotówce a 2.700 zł pozwana zaliczyła na poczet zadłużenia jakie powódka miała wobec pozwanej K. D. (1). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powódka tytułem wynagrodzenia otrzymała całą umówioną kwotę za wszystkie wykonane na rzecz K. D. (1) usługi zgodnie z ustną umową.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki oraz świadka M. C. (1), co do twierdzeń, że powódka otrzymane pieniądze rozliczała jedynie za telefon, paliwo, bowiem z zebranego w sprawie materiału dowodowego w szczególności zeznań pozwanych, świadka – męża powódki, świadka A. S. wynika, że otrzymywała wymienione pieniądze tytułem wynagrodzenia a z zeznań pozwanej K. D. (1) wynika, że powódka dodatkowo otrzymywała kwoty na pokrycie jakichś kosztów np. dojazdu.

Z zeznań świadka D. P. (1), świadka W. Ż., pozwanej wynika, że powódka nie włożyła w w/w prace żadnych swoich pieniędzy. Dokonywała zakupu materiałów z pieniędzy K. D. (1). Powódka zamawiała różne towary, oświetlenie, sprzęty w porozumieniu z pozwaną. Za wszystko płaciła pozwana. Powódka za wydatki miała zwracane pieniądze na bieżąco.

Twierdzenia powódki i jej córki, że przez okres remontu budynku dawnej komendy od kwietnia do czerwca 2006 roku oraz remontu i przygotowań do rozpoczęcia działalności (...) od sierpnia 2006 roku do kwietnia 2007 roku są wręcz absurdalne. Nikt właściwie dbający o swoje interesy nie pracowałby za darmo zwłaszcza w takiej trudnej sytuacji finansowej w jakiej znajdowała się powódka wówczas. Systematycznie pożyczła pieniądze od sąsiadki, koleżanki – pozwanej K. D. (1), miała kredyt hipoteczny do spłacenia, córkę na utrzymaniu i niepracującego męża. Powódka i jej mąż nie mieli żadnych dochodów. Powódka zeznała, że innej pracy oprócz tej przy remoncie byłej komendy i (...) nie wykonywała. Powódka przyznała, że otrzymała kwotę 20.000zł płatną kilka razy po 2.000zł. Zeznania pozwanych, świadków co do wypłaconego powódce wynagrodzenia za wykonane czynności, usługi menadżerskie i inne, za wszystkie wykonane na rzecz pozwanej K. D. (1) prace są wiarygodne, bowiem tworzą logiczną całość. Z

zeznań pozwanego, pozwanej, z lokalnego rynku wynika, że wysokość tego wynagrodzenia odpowiadała nakładowi pracy powódki, poziomowi wykształcenia powódki (wykształcenie podstawowe), wysokości średniego wynagrodzenia dyrektora na budowie. Porównując wysokość tego wynagrodzenia w kwocie po 2.000zł miesięcznie do czasu rozpoczęcia działalności (...), (w kwietniu 2007 roku powódka otrzymała 4.000zł wynagrodzenia) do osiągniętych po 11-12 latach dochodów przez powódkę w takiej samej kwocie należy z całą stanowczością stwierdzić, że było to wysokie wynagrodzenie wówczas na lokalnym rynku, biorąc pod uwagę, że średnie wynagrodzenie w P. (dawne miasto wojewódzkie) koło R. kształtuje się na najniższym poziomie w kraju.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki, co do twierdzeń, że nigdy nie pożyczala pieniędzy od pozwanej K. D. (1), ponieważ są sprzeczne ze spójnymi zeznaniami pozwanych.

Sąd pominął zeznania świadka P. J. jako nie wnoszące nic istotnego do sprawy.

Sąd postanowił oddalić wnioski pełnomocnika pozwanego S. D. oraz pełnomocnika pozwanej K. D. (1) o pominięcie dowodu z opinii biegłego P. S. (2), jak również wezwanie biegłego na termin rozprawy oraz oddalić wnioski pełnomocnika powódki o wezwanie biegłego na termin rozprawy, ponieważ opinia biegłego jest jasna, czytelna, wnioski są uzasadnione, a wnioski te zmierzały jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Roszczenie zawarte w punkcie pierwszym pozwu, zdaniem Sądu, należało w całości oddalić jako niezasadne.

Zdaniem Sądu powódka nie zawarła z pozwaną żadnej umowy o wykonanie pracy twórczej na rzecz pozwanej K. D. (1). Była to umowa o świadczenie usług, do której zastosowanie mają przepisy umowy o zleceniu – art. 735 § 1KC i ani powódka ani pozwana nie wspomniały nawet o „pracy twórczej”, żadna ze stron nie miała zamiaru tworzenia dzieła artystycznego objętego ochroną praw autorskich ani świadomości, że jakieś dzieło może powstać.

Strony zgodnie zeznały, że prace wykonywane przez powódkę trwały od marca 2006r. do końca kwietnia 2007r. Wg. zeznań pozwanej prace w (...) rozpoczęły się od września 2006 roku, była przerwa w pracach pomiędzy remontem byłej komendy a remontem i rozpoczęciem działalności (...), ponieważ pozwana czekała na kredyt, który dostała w dwóch transzach. Powódka natomiast zeznała, że już w sierpniu „na boku” zajmowała się projektem (...), a więc przerwa była na pewno w lipcu 2006 roku.

Powódka uzyskała od pozwanej K. D. (1) wynagrodzenie za wszelkie czynności, które faktycznie wykonała, za wszystkie zleczone usługi w łącznej kwocie 25.700zł.

Podkreślić należy, że podjęte przez powódkę czynności miały charakter bądź koordynacyjno - organizacyjny (kontaktowanie się z poszczególnymi ekipami remontowymi, organizacja prac ekip remontowych, przekazywaniu wykonawcom wskazówek pozwanej) bądź też doradczy (świadczenie pomocy pozwanej w drobnych pracach wykończeniowych oraz w wyborze wystroju i wyposażenia urządzanych wewnątrz poprzez analizę ofert dostępnych na rynku, konsultacje, składanie zamówień czy dokonywane płatności), natomiast w zakresie wskazanym przez biegłego P. S. (1) były dziełem w rozumieniu przepisów ustawy o prawach autorskich, choć wykonanym przez osobę bez kwalifikacji artystycznych i dziełem bardzo złej jakości. Powódka ukończyła jedynie kurs posługiwania się produktem firmy (...), nie ma żadnego wykształcenia nie mówiąc o wykształceniu artystycznym.

Wbrew twierdzeniom pełnomocnika powódki te okoliczności tj. brak wykształcenia po stronie powódki i wykonanie dzieła bardzo złej jakości ma wpływ na wysokość wynagrodzenia, dlatego Sąd zwraca na to uwagę.

Wszystkie podjęte przez powódkę czynności objęte były umówionym wynagrodzeniem w kwocie 2.000 zł miesięcznie, które - w tamtym okresie (lata 2006 - 2007) - stanowiło co najmniej średnie wynagrodzenie za tego typu usługi, a na rynku lokalnym wyższe niż średnie zwłaszcza biorąc pod uwagę podstawowe wykształcenie powódki.

Biorąc pod uwagę, że według powódki pracowała ona 13 miesięcy i otrzymała łącznie wynagrodzenie w kwocie 25.700zł, należy z całą stanowczością stwierdzić, iż otrzymała powódka od pozwanej całe należne i umówione przez strony wynagrodzenie za wykonanie aranżacji wnętrza budynku byłej komendy milicji oraz wnętrza (...) a także za pozostałe prace menadżerskie związane z uruchomieniem i rozpoczęciem działania centrum (...) w R..

Podkreślić trzeba, że pozwana, licząc na zawarcie z firmą powódki umowy menadżerskiej, zainwestowała w rozwój zawodowy powódki, nie wysuwając z tego tytułu żadnych roszczeń w stosunku do powódki po zakończeniu współpracy pomiędzy stronami. W okresie świadczenia na rzecz pozwanej usług, powódka dokształcała się zawodowo na koszt pozwanej ucząc się wykonywania makijażu permanentnego, biorąc udział w innych szkoleniach.

Jak już wyżej Sąd ocenił, zupełnie niewiarygodne są twierdzenia powódki, że nie otrzymała wynagrodzenia a wszystkie przyjęte przez nią pieniądze były na pokrycie bliżej nie określonych kosztów, gdzie z materiału dowodowego wynika, iż powódka otrzymywała wynagrodzenie po 2.000zł a w kwietniu 2007 roku w kwocie 4.000zł nie wystawiając faktury. Powódka gdyby faktycznie rozliczała się z tych 2.000zł to teraz przedstawiłaby Sądowi bardzo szczegółowe rozliczenia, a takich nie ma. Powódka w żaden sposób nie udowodniła, że wypłacane jej przez pozwaną pieniądze nie stanowiły wynagrodzenia za usługi świadczone przez powódkę na rzecz firmy pozwanej K. D. (1) w okresie od marca 2006 do kwietnia 2007 roku. Nikt nie pracowałby za darmo przez 13 miesięcy.

Strony umówiły się na wynagrodzenie po 2.000zł miesięcznie i zostało ono zapłacone w całości (powódka wykonywała prace o charakterze twórczym jak się okazało dopiero w niniejszym procesie i o charakterze nietwórczym, były to prace, czynności polegające na doradztwie i drobne prace wykończeniowe za które otrzymywała regularnie wynagrodzenie) około 13 miesięcy od marca 2006 do kwietnia 2007 roku. Absolutnie z niczego nie wynika, aby strony umówiły się na wynagrodzenia w kwocie po 5.000zł miesięcznie czy po 4.000zł za okres od marca 2006 do kwietnia 2007 roku.

Nawet porównując wynagrodzenie wyliczone przez biegłego za wykonanie pracy przez powódkę na kwotę 40.770zł po 10-11 latach od wykonania to kwota 25.700zł na którą umówiły się wówczas powódka z pozwaną i zapłacona 10-11 lat temu nie odbiegają znacznie (różnica to kwota 15.070zł), więc kwota zapłacona była realnym właściwym wynagrodzeniem za wykonywaną przez powódkę całą pracę tak polegającą na pomocy pozwanej K. D. (1) w realizacji inwestycji jak i wykonaniu utworów w rozumieniu prawa autorskiego. Jak podkreślił biegły utwór powódki był bardzo złej jakości, a powódka nie ma żadnych kwalifikacji artystycznych. Tak więc ustalone wówczas wynagrodzenie było z całą pewnością dość wysokie, na pewno odpowiednie, zaznaczając iż powódka była w trudnej sytuacji finansowej a pozwana K. D. (1) jako sąsiadka pożyczała jej pieniądze systematycznie na spłatę zadłużenia lub zobowiązań i chciała powódce zwyczajnie pomóc oferując pracę.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił w całości żądanie z punktu pierwszego pozwu, pomijając, że ani powódka ani pełnomocnik powódki nie byli w stanie na rozprawie wyjaśnić Sądowi skąd wzięła się kwota 81.710,00 zł, ponieważ wbrew twierdzeniom pełnomocnika powódki ani 5.000 zł x13 miesięcy, ani 4.000 zł x13 miesięcy nie daje 81.710,00 zł.

Żądanie z punktu drugiego pozwu oparte jest w przepisach ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 83) ze zmianami tj. z dnia 29 kwietnia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 666) art. 79, z godnie z którym:

1. Uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa:

- 1) zaniechania naruszenia;
- 2) usunięcia skutków naruszenia;
- 3) naprawienia wyrządzonej szkody:
 - a) na zasadach ogólnych albo

b) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu;

4) wydania uzyskanych korzyści.

Zawodowy pełnomocnik powódki wnosił w punkcie 2 pozwu o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki O. C. (2) kwoty 144.900,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 04.07.2007 r. do dnia zapłaty tytułem naprawienia szkody wynikającej z naruszenia przez pozwanych autorskich praw majątkowych powódki w wysokości **odpowiadającej trzykrotności** stosownego wynagrodzenia, które byłoby należne tytułem udzielenia przez powódkę zgody na korzystanie z jej utworów.

Na rozprawie w dniu 18 grudnia pełnomocnik powódki złożył pismo z rozszerzeniem powództwa w zakresie punktu 2 pozwu i wnosił o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwoty 163.080,00zł wraz z odsetkami za opóźnienie od 4 lipca 2007 roku do dnia zapłaty tytułem **dwukrotności** stosownego wynagrodzenia na podstawie art. 79 ust.1 pkt 3 ppkt b) ustawy Prawo autorskie (k. 809).

Wg. opinii biegłego P. S. (1), którą Sąd uznaje za pełną, miarodajną, następujące prace wykonane przez powódkę O. C. (1) stanowią przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze: Projekt pierwszy - aranżacja wnętrza „Pałacyk przy fabrycznej” (...) między innymi obejmował: 3.1.1. Dobór oświetlenia; - są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.2. Wykończenie podłóg, schodów, balustrady; - jedynie elementy dekoracyjne w balustradzie wykonane z użyciem syntetycznego bursztynu noszą cechy twórcze i są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.3. Dobór kolorystyczny; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.4. Dobór mebli oraz innych elementów wyposażenia; - meble o konstrukcji ramowej z blatami wpuszczanymi z malowanych płyt chodnikowych. Najbardziej twórczy z wykonanych elementów (...). 3.1.5. Dobór techniki wykończenia ścian; - Jest przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.6. Renowację starych drewnianych drzwi; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.7. Indywidualny projekt lamp oświetleniowych; - są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.8. Indywidualny projekt balustrady z panelami z malowanego szkła; - są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.9. Indywidualny projekt reliefów w recepcji i na ścianie głównej holu; - jest przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.10. Indywidualny projekt tablicy informacyjnej; - jedynie decyzja aranżacyjna nosi cechy twórcze. 3.1.11. Indywidualny projekt metryki budynku - jest dziełem twórczym tylko jako element składowy realizacji wnętrza. 3.2. Projekt drugi - aranżacja wnętrza, projekt mebli i przedmiotów użytkowych w Centrum (...) (...) 3.1.1. Dobór oświetlenia; - zamieszczona dokumentacja wskazuje na nietwórczy charakter realizacji. 3.1.2. Wykończenie podłóg; - zamieszczona dokumentacja wskazuje na nietwórczy charakter realizacji. 3.1.3. Dobór kolorystyczny; - zamieszczona dokumentacja wskazuje na nietwórczy charakter realizacji. 3.1.4. Dobór mebli oraz innych elementów wyposażenia; - jedynie decyzja aranżacyjna - nosi cechy twórcze. 3.1.5. Dobór technik wykończenia ścian; - Trudny do ustalenia z powodu jakości materiału dowodowego. 3.1.6. Projekt oświetlenia; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. Ponadto projekty mebli i przedmiotów użytkowych w aranżacji: 3.1.7. Projekt konsoli fryzjerskiej niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.8. Projekt lady recepcyjnej i witryny wystawowej; - jedynie decyzja aranżacyjna - nosi cechy twórcze. 3.1.9. Projekt umeblowania szatni; - niemożliwe jest wydanie opinii w tej sprawie. 3.1.10. ceramiczny stół do masażu oraz ślimakowa kabina prysznicowa; - Są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. 3.1.11. Dekoracje ścienne, reliefy. - Trudny do ustalenia z powodu jakości materiału dowodowego. (...) - powódka O. C. (1) jest twórcą, a ta większość jej dzieł, które zostały należycie udokumentowane i w pełni ocenione (dokładnie są wyszczególnione w pkt.4. Konkluzji) są przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze." (k. 393-406).

Biegły z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej P. S. (2), którego opinia jest pełna, profesjonalna, a wnioski uzasadnione, podkreślił, iż przy rozstrzygnięciu kwestii, czy dzieło stanowi utwór w rozumieniu ustawy i podlega ochronie przewidzianej w ustawie niezbędne jest posiłkowanie się dorobkiem piśmiennictwa na temat prawa autorskiego oraz orzecznictwem sądowym, w szczególności Sądu Najwyższego. Przykładowo zgodnie wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1965 r II CR 834/52 - prawo autorskie chroni każde dzieło o cechach osobistej twórczości,

bez względu na jego wartość, także wówczas, gdy stworzono je do celów praktycznych, pod warunkiem jednak, że elementy twórcze będą widoczne co najmniej w jego formie, choćby w minimalnym stopniu. Jeżeli chodzi o twórcę utworu (dzieła), to w rozumieniu ustawy jest to osoba fizyczna, której bezpośredni wysiłek intelektualny doprowadził do powstania utworu, będącego projekcją jej wyobraźni, a twórczość polega na ustalonej w zdatnej do postrzegania przez osoby trzecie projekcji własnej wizji składającej się na ujęcie tego, co jest przedstawione w utworze.

Projekty: Projekt pierwszy - aranżacja wnętrz „Pałacyk przy fabrycznej” i Projekt drugi - aranżacja wnętrz, projekt mebli i przedmiotów użytkowych w Centrum (...) spełniają łącznie takie cechy, jak: stanowią rezultat pracy człowieka, powstały w wyniku działalności twórczej, posiadają indywidualny charakter i w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 ustawy stanowią dwa utwory, który podlega ochronie przewidzianej przez prawo autorskie.

Wynagrodzenie, jakie otrzymałaby autor (powódka), gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia, powinno wynieść: za utwór: „Pałacyk przy fabrycznej” dokonanie utworu 15.800,00zł, za przeniesienie autorskich praw majątkowych do tego utworu jednokrotność 15.800,00zł, natomiast za projekt Centrum (...) dokonanie utworu 24.970,00zł, za przeniesienie autorskich praw majątkowych do tego utworu 24.970,00zł.

Zdaniem Sądu powódce należy się odszkodowanie poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu co daje kwotę 81.540zł ((15.800zł x2=31.600zł)+(24 970zł x2= 49.940zł) = 81.540zł) i taką kwotę Sąd zasądził na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3b ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 83) ze zmianami tj. z dnia 29 kwietnia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 666), a w pozostałym zakresie oddalił jako niezasadne.

W doktrynie prawa autorskiego regulacja art. 79 ust. 1 pkt 3b PrAut od dawna wywołuje wiele wątpliwości, co wynika z faktu, że ma on charakter sui generis w odniesieniu do reguł odpowiedzialności deliktowej ukształtowanych na gruncie art. 415 KC (wyr. SO w Łodzi z 13.1.2016 r., X GC 725/15, niepubl.). Polegają one głównie na dopuszczalności wprowadzania na grunt prawa prywatnego środka o charakterze represyjnym sprzecznego z zasadami reżimu odszkodowawczego: zasadą pełnego wynagrodzenia szkody i zakazu wzbogacenia się poszkodowanego na skutek zasądzonego odszkodowania. Kwestia ta była w ostatnim czasie przedmiotem poszerzonej analizy ze strony Trybunału Konstytucyjnego, który w wyr. z 23.6.2015 r. (SK 32/14, OTK-A 2015, Nr 6 poz. 84), przesądził, że przepis ten "w zakresie, w jakim uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa, naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej – w przypadku gdy naruszenie jest zawinione – trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu, **jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i 2 w zw. z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej**". W praktyce "utrata mocy obowiązującej art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b PrAut w zakresie przewidującym naprawienie szkody przez zasądzenie trzykrotności stosownego wynagrodzenia nie spowodowała utraty tej mocy w pozostałym zakresie, a zatem w tej części, w jakiej przewiduje on obowiązek zapłaty sumy pieniężnej odpowiadającej dwukrotności stosownego wynagrodzenia" (wyr. SA w Krakowie z 17.12.2015 r., I ACa 1251/15, L.; por. wyr. SA w Łodzi z 27.7.2015 r., I ACa 110/15, L.).

Zryczałtowany model odszkodowania charakteryzuje to, że obowiązek jego zapłaty nie jest powiązany z wystąpieniem szkody po stronie uprawnionego. Dla ustalenia obowiązku odszkodowawczego znaczenie ma jedynie wykazanie faktu naruszenia przysługujących uprawnionemu autorskich praw majątkowych. Wynika to z intencji stworzenia uproszczonego, a więc łatwiejszego i szybszego uzyskania ochrony i rekompensaty (wyr. SN z 8.3.2012 r., V CSK 102/11, L.; wyr. SN z 21.10.2011 r., IV CSK 133/11, OSNC 2012, Nr 5 poz. 62). W świetle powyższego konstrukcja ta nie wymaga wykazania istnienia związku przyczynowego między zdarzeniem a szkodą, co wynika z faktu pozostawienia tego drugiego elementu poza zakresem zainteresowania tego przepisu (wyr. SO w Łodzi z 13.1.2016 r., X GC 725/15, niepubl.). Zgodnie z poglądem, przyjętym w literaturze i w orzecznictwie, podstawą ustalenia tego odszkodowania jest wynagrodzenie, które przysługiwałoby uprawnionemu, gdyby osoba naruszająca jego prawa zawarła z nim umowę o

korzystanie z dzieła w zakresie dokonanego naruszenia, w chwili dochodzenia naprawienia szkody (por. wyr. SN: z 25.3.2004 r., III CK 90/03, OSNC 2005, Nr 4, poz. 66; z 29.11.2006 r., II CSK 245/06, L.; z 9.10.2014 r., I CSK 563/13, L.; z 8.2.2012 r., V CSK 56/11, L.; wyr. SO z 9.6.2016 r., XII C 1883/15, niepubl.).

W odniesieniu do rozmiaru odszkodowania SA w W. w wyr. z 17.10.2012 r. (I ACa 258/12, L.) uznał, że: "jeżeli nie dojdzie do podważenia we właściwy sposób adekwatności przyjętych stawek, w stosunku do rynkowych stawek dla określonej klasy twórczości i zastosowanych nośników zwielokrotnienia (co może nastąpić przede wszystkim na podstawie opinii biegłego sądowego, odpowiedniej specjalności), ustalenie odszkodowania za naruszenie autorskich praw majątkowych jako dwukrotności należnego wynagrodzenia, jest poprawne".

Zaznaczyć należy, iż powódka wyrażała zgodę na korzystanie z prac jakie wykonała, że w chwili zawierania umowy nie było mowy o pracy twórczej, o dziele do którego pozwana miałaby kupić prawa autorskie. Powódka z pozwaną poróżniły się już po zakończeniu prac kiedy nie doszło do zawarcia umowy o współpracy na mocy, której powódka miałaby świadczyć usługi menadżerskie na jej warunkach.

Zdaniem Sądu niezasadny jest zarzut przedawnienia roszczenia zgłoszony przez pełnomocników pozwanych.

Roszczenia z tytułu naruszenia praw autorskich – podobnie jak inne roszczenia majątkowe – ulegają przedawnieniu, tzn. że po upływie określonego przepisami prawa czasu ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Żaden z przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych nie wskazuje jednak terminu przedawnienia roszczeń z zakresu prawa autorskiego.

Według ugruntowanego poglądu orzecznictwa i doktryny wszelkie postacie naruszenia osobistych i majątkowych praw autorskich jako przejawy bezprawnej ingerencji w sferę praw wyłącznych stanowią delikty prawa cywilnego (czyny niedozwolone), stąd właściwym jest stosowanie do nich terminów przedawnienia właściwych właśnie dla deliktów, tj. terminów uregulowanych w art. 442¹ k.c. Co do zasady zatem, termin przedawnienia w sprawach o naruszenie praw autorskich wynosi 3 lata od chwili, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednocześnie termin przedawnienia nie może być dłuższy niż 10 lat od dnia naruszenia. Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie także w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. wyrok SN z 14.12.2012, sygn. I CNP 25/12).

W analizowanej sprawie powódka zakończyła świadczenie usług na rzecz firmy pozwanej K. D. (1) w kwietniu 2007 roku.

Wezwaniem z 2 lipca 2007 roku a doręczonym 4 lipca 2007 roku powódka wezwała K. D. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Firma Usługowa (...) z siedzibą w R. do zapłaty kwoty 81.710,00zł w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania oraz kwoty 144.900,00zł w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania oraz zaniechania naruszeń autorskich praw osobistych i majątkowych powódki poprzez korzystanie z utworów bez podstawy prawnej w szczególności usunięcia „nośników” tych utworów, rezygnacji z dalszego rozpowszechniania oraz podania do publicznej wiadomości oświadczenia o wskazanej w wezwaniu treści itp.

W wezwaniu wyznaczony został termin 14 dni dla firmy pozwanej K. D. (1) na zapłatę, a więc upłynął 18 lipca 2007 roku.

W dniu 15 maja 2009 roku wpłynął do SR w Radomsku wniosek o zawiązanie do próby ugodowej „w sprawie o zapłatę, zaniechania zakazanych prawem czynności” bez wskazania jakichkolwiek konkretnych żądań. Jako przeciwnicy zostały wskazane osoby fizyczne K. D. (1) i S. D.. Do tego wniosku załączone zostało w/w wezwanie do przedsiębiorcy, podmiotu gospodarczego prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą K. D. (1).

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2009 roku Sąd stwierdził, że do ugody nie doszło.

Pozew w analizowanej sprawie został złożony dnia 16 maja 2012 roku.

Zdaniem Sądu doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia przez złożenie sprawy o zawezwanie do próby ugodowej, choć wg. twierdzeń pełnomocników pozwanych wnioski nie zawierał żadnego żądania to jednak dołączono do niego wezwanie do zapłaty skierowane do firmy pozwanej K. D. (1).

Można byłoby rozważać jedynie przedawnienie wobec pozwanego S. D., ale zdaniem Sądu pozwany S. D. w ogóle nie odpowiada za zgłoszone roszczenia.

Sąd oddalił w całości roszczenia powódki wobec pozwanego S. D., bowiem ani S. D. jako osoba fizyczna ani podmiot gospodarczy - firma prowadzona przez pozwanego nie zawierał żadnych umów z powódką, ani z jej firmą, ani pozwany, ani jego firma nie wypłacali na rzecz powódki, ani na rzecz firmy powódki żadnych pieniędzy. Pozwany nie prowadził żadnych pertraktacji, negocjacji z powódką, ani z jej firmą.

W latach 2006 i 2007 pozwany S. D. i jego żona K. D. (1) prowadzili odrębne działalności gospodarcze. Każde z nich rozliczało się samodzielnie z Urzędem Skarbowym. Żona przekazywała pozwanemu S. D., że miała być współpracą jej podmiotu gospodarczego z podmiotem gospodarczym jaki prowadziła powódka O. C. (1).

Fakt, że sporna inwestycja w całości była realizowana przez firmę pozwanej K. D. (1) jest udowodniony ponad wszelką wątpliwość i dokumentami i zeznaniami świadków i zeznaniami pozwanych.

Fakt, że powódka nie zawierała z pozwanym S. D. żadnej umowy potwierdza również powódka wystosowując wezwanie do zapłaty bezpośrednio po zakończeniu współpracy z pozwaną tylko i wyłącznie do pozwanej jako podmiotu gospodarczego.

Dopiero później jak zeznał pozwany powódka postanowiła wciągnąć pozwanego S. D. do sporu twierdząc, że pozwana jest „za mało medialna”, a fakt skierowania wezwania jedynie do pozwanej prowadzącej działalność gospodarczą świadczy o wiarygodności zeznań pozwanego S. D. w zakresie gróźb „zniszczenia pozwanych”.

Wysnucie wniosku przez powódkę, że pozwany zawierał z nią jakąś umowę na podstawie twierdzeń, że w niedzielne popołudnie czy niedzielny obiad opowiadała co się dzieje na budowie pozwanemu a pozwany był zainteresowany jest nieporozumieniem. To gdzie miałyby się usuwać pozwany w niedzielne popołudnie czy nie jeść z rodziną i znajomymi obiady w niedzielę, żeby nie słuchać o planach i postępach w inwestycjach żony.

Fakt, że pozwani byli współwłaścicielami nieruchomości na której znajdowały się remontowane budynki nie skutkuje solidarną odpowiedzialnością pozwanego S. D. w analizowanej sprawie, bowiem współwłaściciele odpowiadają solidarnie za szkody wywołane np. niewłaściwym dbaniem o nieruchomość (np. ktoś się poślizgnął na oblodzonej nawierzchni), a w analizowanej sprawie wyłącznym inwestorem była K. D. (1) prowadząca działalność gospodarczą i tylko jej firma odpowiada za zawarte umowy a żądanie powódki dotyczy realizacji zawartej przez powódkę umowy z K. D. (1) prowadzącą jednoosobową działalność gospodarczą. Idąc tym tokiem rozumowania właściciel lokalu mieszkalnego w bloku i współwłaściciel nieruchomości na której stoi blok odpowiadałby za nie wypłacenie wynagrodzenia pracownikom zatrudnionym przez innego właściciela innego lokalu mieszkalnego w bloku i też współwłaściciela nieruchomości na której stoi blok.

Powoływanie się przez pełnomocnika powódki na fakt wypowiedzi pozwanego, że z żoną podjął decyzję o zmianie wystroju wnętrza i dopuszczenie się przez pozwanego przestępstwa niszczenia pracy twórczej powódki co miałyby skutkować jego solidarną odpowiedzialnością z pozwaną K. D. (1) jest zdaniem Sądu chybione. Pozwany będąc mężem wspierał żonę kiedy ta miała problemy z powódką, bo miał taki małżeński obowiązek, ale tym, zdaniem Sądu nie można uzasadniać solidarnej odpowiedzialności z pozwaną w analizowanej sprawie.

Na podstawie art. 481 KC Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki ustawowe odsetki za opóźnienie od daty wyznaczonej na zapłatę w wezwaniu do zapłaty oddalając dalej idące żądanie w zakresie odsetek jako niezasadne.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był przepis artykułu 100 KPC, zgodnie z treścią którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powódka wygrała proces przeciwko K. D. (1) w 36% i w takiej wysokości pozwana K. D. (1) powinna ponieść koszty procesu.

A w stosunku do pozwanego S. D. powódka przegrała proces w całości, dlatego Sąd na podstawie art. 98 KPC zasądził od powódki O. C. (1) na rzecz pozwanego S. D. kwotę 7.217zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do przyznania pełnomocnikom wyższego wynagrodzenia niż minimalne wynikające z Rozporządzenia w zakresie stawek adwokatów czy radców prawnych obowiązującego w dacie składania pozwu.

Zgodnie z treścią art. 83 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113.

Zgodnie z treścią art. 113 w/w ustawy

1. kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

2. Koszty nieobciążające przeciwnika sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz:

1) strony, której czynność spowodowała ich powstanie;

2) strony zastąpionej przez kuratora lub

3) osoby, na której rzecz prokurator wytoczył powództwo lub zgłosił wniosek o wszczęcie postępowania.

3. Koszty sądowe, których nie miał obowiązku uiścić kurator, sąd może nakazać ściągnąć z innego majątku strony zastąpionej przez kuratora.

4. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w ust. 2 i 3 obciążenia kosztami.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do opłat, których nie miał obowiązku uiścić Skarb Państwa.

Na podstawie art. 113 ust 1 w/w ustawy Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej K. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 8.720,20 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa oraz brakującej opłaty od uwzględnionej części powództwa ($11.331zł \times 36\% = 4.079,16zł$ tytułem brakującej opłaty od pozwu od oddalonej części powództwa oraz ($12.891,78zł \times 36\% = 4.641,04zł$) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez SP) ($4.079,16zł + 4.641,04zł = 8.720,20zł$)

Na podstawie art. 113 ust 2 w/w ustawy nakazał ściągnąć od powódki O. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 15.502,58 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa oraz brakującej opłaty od oddalonej części powództwa ($11.331zł - 4.079,16zł = 7251,84zł$ tytułem brakującej opłaty od pozwu od uwzględnionej części powództwa oraz ($12.891,78zł - 4.641,04zł = 8250,74zł$) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez SP), ($7251,84zł + 8250,74zł = 15.502,58zł$).

Wszystkie koszty wynoszą: opłata - 11.331zł + koszty opinii i świadków -12.891,78zł + wynagrodzenie pełnomocnika powódki - 7217zł + wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej K. D. (1) 7217zł = 38.656,78zł z czego pozwana K.

D. powinna ponieść 13.916,44zł ($38.656,78zł \times 36\% = 13.916,44zł$) a poniosła 15.937,20zł ($8.720,20zł + 7217zł = 15.937,20zł$) to powódka powinna zwrócić pozwanej K. D. (1) kwotę 2.020,76zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Dorota Krawczyk